

Videreutvikling av samarbeidet i Osloregionen

Vedtak:

Saken utsettes til etter etableringen av de nye fylkeskommunene i 2020. Østlandssamarbeidet og Osloregionens Europakontor oppfordres til også å ta den politiske vurderingen av videreutvikling av samarbeidet mellom de regionale organisasjonene i 2020. Dermed kan arbeidet med disse spørsmålene skje koordinert i de tre organisasjonene. Det bør legges frem sak for styrene i Østlandssamarbeidet, Osloregionen og Europakontoret hvor sekretariatene i de tre organisasjonene får i oppdrag å utrede spørsmålet om videreutvikling av samarbeidet i Osloregionen.

Saksframstilling:

Sammendrag

Organiseringen av det regionale samarbeidet i Osloregionen har blitt vurdert ved ulike anledninger siden etableringen av samarbeidsalliansen Osloregionen i desember 2004. I 2014 tok daværende styreleder i Osloregionen til orde for en tettere integrasjon mellom Osloregionen, Osloregionens Europakontor og Østlandssamarbeidet. Prosessen førte til mindre endringer i samarbeidet mellom de tre organisasjonene i tillegg til en fysisk samlokalisering.

I 2015 ble det foretatt en intern organisasjonsgjennomgang av samarbeidsalliansen Osloregionen som i hovedtrekk ga støtte til å videreføre tidligere organisering, men med enkelte mindre endringer.

Spørsmålet om organisering av det regionale fylkes- og kommuneoverskridende samarbeidet på Østlandet er aktualisert på nytt som følge av regionreformen som trer i kraft fra 2020.

Flere tematiske områder er aktuelle å vurdere i en slik sammenheng:

- Felles møtearenaer og identitetsbygging
- Interessepolitisk arbeid
- Samferdsel
- Arealbruk/byutvikling
- Miljø/klima
- Næringsutvikling/innovasjon
- Internasjonal profilering
- Internasjonalt samarbeid og påvirkningsarbeid

Dagens organisering innebærer til dels overlapp i arbeidsområder, samtidig som organisasjonene også er ulike med hensyn til medlemskap, arbeidsform og i forhold til enkelte arbeidsområder.

I tillegg til en horisontal (geografisk) integrasjon, er det mulig å se for seg modeller med vertikal (temamessig) integrasjon, der man også ser på stordriftsfordeler i samordning med regionale samarbeidsarenaer innenfor samme temaer, men på ulike geografiske nivåer.

Det er mulig å se for seg ulike alternative organisasjonsmodeller som enten forsterker integrasjonen gjennom nye modeller, eller eventuelt en tydeligere arbeidsdeling basert på dagens organisasjoner.

Østlandssamarbeidet er i gang med en organisasjonsgjennomgang der man også bl.a. vurderer forholdet til Osloregionen og Osloregionens Europakontor.

På tross av at det er fremdriftsmessige utfordringer med å gjennomføre en slik gjennomgang nå, er det gode argumenter for at også Osloregionens styre engasjerer seg i en prosess rundt fremtidig organisering, slik at grunnlag for dette i noen grad er klarlagt når de nye fylkeskommunene er en realitet.

Dette må nødvendigvis være en politisk drevet prosess. Sekretariatet anbefaler derfor at styret i Osloregionen utpeker et politisk sammensatt utvalg for å vurdere viktige veivalg for det fremtidige regionale samarbeidet i Osloregionen.

Bakgrunn

Det vises til sak 40/18 *Mål for det regionale samarbeidet i Osloregionen i kjølvannet av kommune- og regionreform* som ble behandlet i styrets møte den 4. september 2018. Styret gjorde der følgende vedtak:

Sekretariatet følger opp saken og legger til rette for en videre drøfting av den fremtidige organiseringen av det regionale samarbeidet på neste styremøte.

Sekretariatet ønsker med denne saken å legge til rette for styret for at styret kan diskutere viktige spørsmål rundt organisering av det regionale samarbeidet i Osloregionen, samt fastsette rammer for en videre prosess frem mot møte i Samarbeidsrådet i Osloregionen våren 2019.

Osloregionens rolle – tidligere prosesser

Mål for Osloregionen da alliansen ble etablert

Arbeidsutvalget for Osloregionen ble opprettet 30.10.2003. Arbeidsutvalgets arbeid munnet ut i en samarbeidsplattform som lå til grunn ved stiftelsesmøtet for alliansen den 17.12.2004.

I samarbeidsplattformen pekes det på følgende strategiske områder for samarbeidet:

Utvikle utbyggingsmønster, samferdsel og kommunikasjon

- utvikle en felles, overordnet areal- og transportstrategi for regionen

Styrke kompetanse og verdiskaping

- etablere utvidet samarbeid om innovasjon og utvikling av internasjonalt konkurransedyktig næringsliv i regionen

Styrke felles profilering, nasjonalt og internasjonalt

- etablere utvidet samarbeid om internasjonal markedsføring av Osloregionen som en konkurransedyktig næringsregion og et attraktivt besøksmål

Utvikle samarbeid om sosial infrastruktur

- utvikle felles utnyttelse av investeringer i sosial infrastruktur

Strategigjennomgang 2010

Osloregionens styre gjennomførte 11. mars 2010 et strategiseminar under overskriften "Samarbeidsalliansen som regional aktør – hvor går vi?". Konklusjonen fra seminaret var at de tematiske innsatsområder i hovedsak videreføres. Det ble imidlertid pekt på et behov for å forsterke Osloregionens interessepolitiske rolle. Samtidig ble arbeidet med sosial infrastruktur faset ut som eget strategisk innsatsområde.

Initiativ til samordning av det regionale samarbeidet 2014

Oslo kommune ved Byrådsleder Stian Berger Røsland tok i brev til Osloregionen datert 17. februar 2014 opp spørsmål om organiseringen av det regionale samarbeidet i Osloregionen. Oslo kommune mente tiden var inne til å se nærmere på organiseringen av det regionale samarbeidet i Osloregionen for å kunne få en mest mulig effektiv og internasjonalt konkurransedyktig region. Som en konsekvens av henvendelsen, ble det vedtatt å sette ned et utvalg bestående av tre politiske representanter fra hver av sammenslutningene Samarbeidsalliansen Osloregionen, Østlandssamarbeidet og Osloregionens Europakontor. Utvalget skulle se på fremtidige samarbeidsområder og samarbeidsformer med den hensikt å styrke og strukturere samarbeidet i regionen.

I sitt møte den 1. desember 2014 fattet utvalget følgende vedtak:

Styringsgruppen går inn for at det vurderes gjennomført et «Østlandsting» hvert andre år. Sekretariatsfunksjonen vurderes lagt til Osloregionen. En slik samling kan brukes til å løfte frem og sette søkelys på felles utfordringer og manifestere Østlandet som region.

For at dette skal virke mest mulig samlende bør det legges etter gjennomføring av lokalvalg/stortingsvalg.

Videre bør følgende tiltak vurderes:

- *faste koordineringsmøter mellom administrativ ledelse i de respektive organisasjoner*
- *samarbeidsavtaler mellom de respektive organisasjoner*
- *samløkalisering av sekretariatene*

Når det gjelder forslag om formell integrasjon/sammenslåing av to eller tre organisasjoner, slår styringsgruppen fast at det ikke foreligger enighet om noe alternativ - noe også den delte innstillingen fra arbeidsgruppen synliggjør.

I kjølvannet av denne saken, er sekretariatene for de tre organisasjonene blitt samlokalisert. Samarbeidet er utvidet og forsterket, med felles prosjekter innen bl.a. areal- og transport og næringsutvikling/innovasjon. Det er inngått samarbeidsavtale mellom Osloregionen og Østlandssamarbeidet innenfor areal- og transportområdet. Det er relativt hyppige møter mellom de tre sekretariatene.

Organisasjonsgjennomgang 2015 - 16

I forbindelse med behandling av Osloregionens handlingsprogram for 2015, sluttet styret i Osloregionen den 25.11 2014 seg til forslag om å igangsette arbeid med en organisasjonsgjennomgang av samarbeidsalliansen. Det ble etablert en administrativ arbeidsgruppe fra medlemskommunene- og fylkeskommunene som fikk følgende mandat:

Vurdere hvilke fagområder/temaer det er hensiktsmessig at Osloregionen arbeider med i årene fremover.

Få en oversikt over hvilke forventninger medlemskommunene og – fylkeskommunene har til samarbeidet i Osloregionen. Hva fungerer bra i dag og på hvilke områder burde samarbeidet fungere bedre? Innfrir organisasjonen målsettingene sine?

Vurdere i hvilken grad dagens organisering med sammensetning av styre, administrativ koordineringsgruppe faggrupper og prosjektgrupper er hensiktsmessig for å sikre gode beslutninger, samarbeid og informasjonsutveksling.

Vurdere eventuelle endringer i Osloregionens vedtekter.

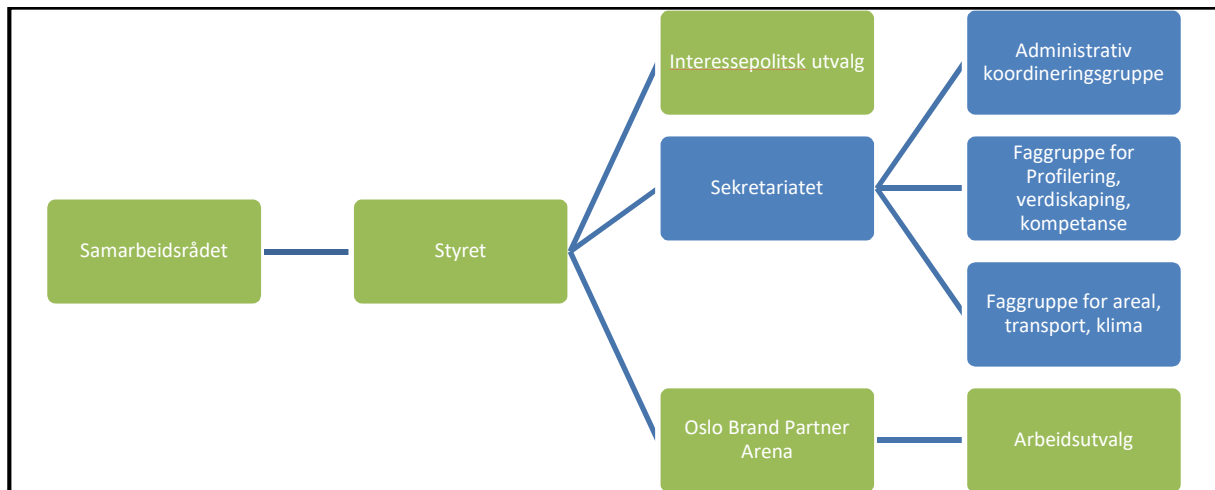
Osloregionens faggrupper og administrativ koordineringsgruppe var involvert i prosessen. I tillegg ble det gjennomført en større workshop med administrativ deltakelse fra Osloregionens medlemmer.

Anbefalingene fra utvalget ble lagt frem i sak 30/16 *Samarbeidsalliansen Osloregionen – fremtidig organisering.*

Gjennomgangen indikerte at Osloregionen i all hovedsak hadde en hensiktsmessig organisering, og at det var fortsatt behov for en organisasjon som Osloregionen for å ivareta samordning og samarbeid på tvers av fylkes- og kommunegrenser i regionen. Utvalgets forslag innebar i hovedsak mindre endringer i Osloregionens arbeidsform, samt enkelte endringer i vedtektene knyttet til vilkår og prosesser for opptak av medlemmer, samt styrerepresentasjon.

Osloregionens organisering

Osloregionen har pr. i dag følgende politiske og administrative organisering:

De grønne boksene representerer politiske organer, mens de blå er administrative organer.

Her følger en kort beskrivelse av disse:

Samarbeidsrådet er Osloregionens høyeste organ, og ledes av styrets leder. Rådet fastlegger strategier for samarbeidet i Osloregionen. Hvert medlem deltar i samarbeidsrådet med én stemme. Samarbeidsråd holdes ordinært én gang hvert kalenderår.

Styret er det utøvende organ for Osloregionen, og ivaretar løpende Osloregionens interesser mellom møtene i samarbeidsrådet. Styret iverksetter samarbeidsrådets beslutninger og vedtar årlig budsjett for samarbeidsalliansens virksomhet. Oslo kommune, fylkeskommunene og delregionene innen hvert fylke har én representant hver i styret.

Interessepolitisk utvalg følger opp aktuelle politiske saker som angår Osloregionen som allianse på vegne av styret. Utvalget tar initiativ til uttalelser, møter og andre henvendelser overfor særlig nasjonale politiske organer, men også overfor EU systemet i enkelte tilfeller. Arbeidet baserer seg på strategier og andre dokumenter som har vært behandlet i styret.

Oslo Brand Partner Arena er beslutningsorgan for profileringsarbeidet som Osloregionen utfører på vegne av de 30 av Osloregionens medlemmer som bidrar økonomisk til dette. De vedtar bl.a. budsjett og handlingsplan, regnskap og årsrapport. Det er også etablert et arbeidsutvalg som følger opp det løpende profileringsarbeidet på vegne av Oslo Brand Partner Arena.

Sekretariatet har sekretariatsansvar for samarbeidsrådet, styret og Osloregionens øvrige grupper. Sekretariatet har det løpende plan- og budsjettansvaret for Osloregionen, ivaretar overordnet koordinering av Osloregionens administrative arbeid og samordner Osloregionens utadrettede virksomhet. Sekretariatet har også det operative ansvaret for oppfølging av det internasjonale profileringsarbeidet på vegne av Oslo Brand Partner Arena.

Sekretariatet har fire ansatte og er lokalisert sammen med Osloregionens Europakontor sitt Oslokontor og Østlandssamarbeidet hos Akershus fylkeskommune i Galleri Oslo.

Koordineringsgruppen skal bidra til utvikling av helhetlige strategier, informere om og forankre samarbeidsalliansens arbeid i medlemsorganisasjonene, og målbære synspunkter og innspill fra medlemmene inn i samarbeidet. Gruppen har representanter fra Oslo kommune og de deltakende fylkeskommunene og delregionene.

Faggrupper: Osloregionen har to faggrupper – Areal,transport, klima (ATK) og Profilering, verdiskaping, kompetanse (PVK). Gruppene skal bidra til strategiutvikling og kan være ansvarlig for utredningsoppdrag og lignende på oppdrag fra Osloregionens styre. Gruppene har administrative medlemmer fra medlemsorganisasjonene. I tillegg til å følge opp utredningsarbeid innen de respektive fagområdene, spiller disse en viktig rolle som møteplasser for administrative ansatte innen disse fagområdene. De er også med og gir råd til sekretariatet i utvikling av saker som legges frem for styret.

Prosjektorganisering: Når oppgaver prosjektorganiseres, etableres egne prosjektgrupper. Faggruppene, evt. supplert med eksterne representanter, vil ofte utgjøre basis for sammensetning av prosjektgrupper. Ved behov suppleres også med ad hoc-grupper for å løse oppgaver som ikke naturlig faller inn under ansvarsområdet til en av faggruppene. Et eksempel er programgruppe for Osloregionens arbeid med miljøhovedstadsåret 2019 og programkomite for BEST-konferansen.

Osloregionens innsatsområder

Grunnlaget for samarbeidsalliansens handlingsprogram for 2018 er de strategiske føringene og tematiske innsatsområdene som ble vedtatt i møtet i Samarbeidet 2016:

VISJON: Osloregionen skal være en konkurransedyktig og bærekraftig region i Europa.

Visjonen skal underbygges med flerkjernet utvikling basert på ulike regionale fortrinn, kvaliteter og muligheter, sterkere byer/byklynger, og samordnede areal og transportløsninger som ivaretar klima og miljø.

Roller og arbeidsformer

- skape møteplasser og nettverk
- styrke felles identitet
- drive erfaringsoverføring og kunnskapsutvikling
- utvikle felles holdninger og strategier
- ha dialog med og påvirke nasjonale myndigheter
- samarbeide og bygge nettverk med andre organisasjoner

Dette følges opp med fokus på tematiske innsatsområder. Her er en kort gjennomgang av disse områdene:

Areal, transport og klima/miljø

Areal- og transport området har vært et prioritert arbeidsområde for Osloregionen helt fra oppstarten. Osloregionens areal- og transportstrategi, som ble vedtatt i styret i 2008, var tidlig ute med å påpeke sammenhengen mellom kommunenes arealmyndighet og fylkeskommunalt planansvar og fylkeskommunal og nasjonal samferdselspolitikk. Strategien var bl.a. grunnlag for Regional plan for areal og transport i Oslo og Akershus og for flere andre regionale og kommunale planer i regionen.

Areal- og transport strategien ble senere fulgt opp av en strategi for gods- og logistikk i 2012. I 2016 vedtok styret en revidert utgave av areal og transportstrategien. I den nye utgaven er bl.a. koplingen til klima og miljø enda tydeligere enn i 2008-versjonen.

I 2018 er det igangsatt arbeid med et gods- og logistikk prosjekt som skal bidra til å belyse viktige utfordringer knyttet til gods- og logistikk på Østlandet

Arbeidet med areal- og transport spørsmål er sentralt i forhold til visjonen om å utvikle Osloregionen i retning av en flerkjernet struktur. Arbeidet på dette område er også et viktig underlag for innspill overfor nasjonale myndigheter, bl.a. i forbindelse med behandlingen av Nasjonal transportplan. Et sentralt tema har også vært de grensekryssende jernbaneforbindelsene til Stockholm og Gøteborg/København.

Klima og miljø er gradvis blitt et viktigere tema for Osloregionen. I forbindelse med at Oslo er kåret til Europas miljøhovedstad i 2019, har byrådslederen invitert Osloregionens medlemskommuner og – fylkeskommuner til å ta del i markeringen. I 2018 er det blitt arbeidet med et omfattende program med ulike aktiviteter i regionen.

Verdiskaping og kompetanse

Verdiskaping og kompetanse har også vært med som temaer helt fra starten, men har historisk hatt noe lavere aktivitet enn areal- og transport.

Osloregionen bidro i flere år med midler til Regionalt Innovasjons Program (RIP) for Oslo og Akershus. Siden Osloregionens geografi har vokst, gikk man i 2014 bort fra dette og etablerte i stedet en pott på Osloregionens budsjett til støtte til samarbeidsprosjekter i samarbeid med næringsklynger og – nettverk. Osloregionens sekretariat har hatt jevnlig kontakt med Innovasjon Norge og klyngeprogrammet i forbindelse med dette arbeidet.

Osloregionen har deltatt i utarbeidelse av bedre kunnskapsgrunnlag og andre utredninger om næringsutvikling og innovasjon i Osloregionen. I 2017 ble det utarbeidet en helhetlig kartlegging av innovasjonssystemet i Osloregionen av NIBR/Oxford research på oppdrag fra Osloregionen, Østlandssamarbeidet og Osloregionens Europakontor. Utredningen vil senere kunne legge grunnlag for arbeid med en smart spesialiserings strategi for Østlandet. Videre arbeid med smart spesialisering på dette nivået er imidlertid satt på vent i påvente av etableringen av de nye fylkeskommunene.

Osloregionen følger nå opp utredningen gjennom fokus på innovasjon gjennom offentlige anskaffelser. Her samarbeider vi med Regionalt program for leverandørutvikling. I tillegg benyttes elementer fra medtodikken knyttet til smart spesialisering i forbindelse med et prosjekt i samarbeid med interreg-prosjektet The Bioeconomy Region.

Felles internasjonal profilering av Osloregionen

En tydeligere internasjonal posisjonering av Osloregionen i konkurranse med andre storbyregioner i Norden og andre steder, var en viktig begrunnelse for etablering av samarbeidsalliansen Osloregionen i 2004.

Det tok likevel ganske lang tid før det operative arbeidet på dette området ble igangsatt.

Arbeidet med å styrke Osloregionens omdømme ble initiert av styret i Osloregionen i 2008. En utredningsrapport fra konsulentselskapet Apeland forelå i 2009. Vedtak om igangsetting av et felles profileringsprosjekt ble gjort i 2012. I 2013 ble dette samkjørt med et tilsvarende prosjekt initiert av Oslo kommune. Internasjonal profileringsstrategi for Osloregionen ble utarbeidet av Osloregionens sekretariat og Oslo Business Region i fellesskap i løpet av 2014 – 2015 og vedtatt i styret i Osloregionen i 2015 etter en høringsrunde til medlemmene. Det ble valgt å etablere en egen finansieringsordning på siden av Osloregionens ordinære kontingent, og det ble vedtatt at det skulle være frivillig for medlemmene å delta. Oslo Brand Alliance, med Oslo Business Region, VisitOSLO og Osloregionens sekretariat skulle i fellesskap forestå implementeringen. Fra 2018 er det etablert en beslutningsstruktur for det internasjonale profileringsarbeidet kalt Oslo Brand Partners, som består av 30 av Osloregionens medlemmer. Osloregionens sekretariat er ansvarlig for gjennomføring av det operative profileringsarbeidet på vegne av disse, i samarbeid med bl.a. Oslo Business Region, VisitOSLO og flere andre virksomheter/organisasjoner.

I tillegg til profileringsarbeidet gjennom Oslo Brand Partners, har Osloregionen også samarbeidet med næringsklynger og -nettverk om internasjonale profileringsprosjekter, for eksempel på den store byutviklings- og eiendomsmessa MIPIM.

Interessepolitikk, informasjon og nettverksarbeid

En viktig rolle for Osloregionen er å være en møteplass for sentrale politikere i regionen, styrke kunnskapen om regionen på tvers av kommune- og fylkesgrenser og dele informasjon om regionens felles utfordringer og muligheter. Styret i Osloregionen, Samarbeidsrådet, de administrative gruppene samt arenaer som den årlige BEST-konferansen er alle eksempler på Osloregionens møteplass-rolle. Betydningen av Osloregionens rolle som møteplass skal ikke undervurderes. Ikke minst trekkes dette ofte frem av politikerne som deltar i samarbeidet.

Et annet politisk prioritert område er det interessepolitiske arbeidet. Osloregionen har siden starten bidratt med innspill til utforming av viktige politiske saker på nasjonalt nivå, bl.a. forbindelse med skriftlige høringsuttalelser og deltagelse i høringsmøter i Stortinget. Siden 2017 har Osloregionen har

Osloregionens arbeid på dette området blitt forsterket gjennom etablering av et interessepolitisk utvalg med politisk representasjon, som følger opp det interessepolitiske arbeidet på vegne av styret.

Osloregionens informasjonsarbeid retter seg særlig mot representanter for medlemsorganisasjonene, samt til samarbeidende virksomheter/organisasjoner og politiske aktører på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. De viktigste kanalene er Osloregionens websider, elektronisk nyhetsbrev, facebook og twitter. Osloregionen har også utarbeidet rapporter og brosjyrer som distribueres både digitalt og på papir. Osloregionen har tidligere utarbeidet avisbilag som har vært distribuert med avis i Osloregionen. Dette er et av få eksempler på at Osloregionen informerer om egen virksomhet bredt til innbyggere i regionen.

Hvilke oppgaver kan løses i et kommune- og fylkesoverskridende samarbeid?

Det er typisk noen type oppgaver som peker seg ut når man skal vurdere behov for regional samordning på tvers av kommune- og fylkesgrenser. Ser man på internasjonale modeller for regionalt samarbeid, er det i stor grad de samme oppgavene som går igjen. Vi får nye og større fylkeskommuner fra 1.1. 2020. Dette endrer ikke behovet for samordning på Østlandet, ut over at det blir færre formelle organer.

Utfordringene knytter seg i stor grad til regional dynamikk på et funksjonelt nivå som ikke «kjenner» formelle kommune- eller fylkesgrenser. I enkelte tilfeller er det også spørsmål som naturlig knytter seg til Østlandet som landsdel. I andre spørsmål springer denne dynamikken ut av det å være en del av Norges største storbyregion, som også er hovedstadsregion. De mest aktuelle oppgavene i denne sammenheng er:

Felles møtearenaer og identitetsbygging

Osloregionen/Østlandet er en kompleks region med svært mange aktører, både innen politikk, næringsutvikling og andre viktige områder for regional utvikling. Regionen har en svakere utviklet felles regional identitet enn andre landsdeler i Norge, noe som ikke heller er uvanlig for hovedstadsregioner internasjonalt. Samlet betyr dette et behov for arenaer og møteplasser på et regionalt nivå der man kan utveksle informasjon, knytte kontakter og bygge tillit.

På politisk nivå har styrene i hhv Osloregionen og Osloregionens Europakontor, samt Kontaktutvalget i Østlandssamarbeidet, en viktig rolle i så måte i dag. En utfordring, som igjen har å gjøre med kompleksiteten i regionen, er at det er vanskelig å samle alle relevante aktører jevnlig på disse arenaene.

Et annet eksempel på en felles møteplass er Osloregionens BEST-konferanse, som har som formål å dele suksesshistorier på tvers av regionen og få inspirasjon utenfra til å sette nye mål på viktige regionalpolitiske områder.

Interessepolitisk arbeid

For å nå igjennom overfor nasjonale myndigheter med prioriteringer som er viktige for regionen, er det viktig å stå sammen politisk i regionen. Fordi vår region har en svakere utviklet felles identitet og er mer kompleks enn andre landsdeler, er dette vanskeligere her enn mange andre steder i Norge.

Både Østlandssamarbeidet og Osloregionen spiller i dag en viktig rolle på dette området. Samferdselsområdet er så langt det områder der dette har kommet sterkest til uttrykk, men også regionreform, langtidsplan for forsvaret, næringspolitikk og miljøspørsmål har vært aktuelle temaer.

Samferdsel

Enten slike oppgaver er ivarett formelt på sentralt eller regionalt nivå, har man behov for å samordne synspunkter på utbygging av samferdsel på et kommunene- og fylkesoverskridende nivå. En viktig begrunnelse er den strategiske betydningen av samferdselsinfrastruktur for andre områder, som arealbruk, byutvikling, miljø/klima og næringsutvikling. I tillegg til større samferdselsprosjekter innenfor regionen, handler dette også om transportforbindelser ut av regionen til andre landsdeler eller andre land. Samferdselsutfordringene omfatter både person- og godstransport.

Arealbruk/byutvikling

I en region med voksende befolkning og endringer i arealbehov, er det avgjørende å legge til rette for en helhetlig utvikling som samlet legger til rette for best mulig arealbruk med vern av matjord og friluftsområde som samtidig svarer på behov for bærekraftig byutvikling og effektiv og miljøvennlig transport.

Arealpolitikken er også viktig for å legge til rette for attraktive næringsområder i regionen. Osloregionen har bl.a. vektlagt målet om en flerkjernet utvikling, der balansen i utviklingen av hovedstaden og omkringliggende byer og tettsteder er sentralt. Dette er ikke mulig uten felles strategier på dette området. Mens fylkeskommunene har en sentralt ansvar på samferdselsområdet, har kommunene en hovedrolle innenfor arealplanlegging med reguleringsmyndighet. Fylkeskommunenes rolle på arealområdet er imidlertid styrket gjennom lovgivning og reformer de siste 10 årene.

Miljø/klima

Miljø- og klimautfordringene er både lokale og grenseoverskridende – og globale. Arbeidet med å styrke miljø og klima kan ofte knyttes til de funksjonelle regionene. F.eks. er dette temaet tett knyttet til areal- og samferdselspolitikk. Vi ser også at det settes økende fokus på sirkulære økonomiske systemer. I slike sammenhenger blir det regionale nivået enda viktigere – her bringes en hel regions kapasitet til å redusere avfall og utnytte materielle ressurser helt i front.

Med Miljøhovedstadsåret 2019 har regionen en unik mulighet til å legge grunnlag for styrket samhandling på miljø/klimaområdet.

Næringsutvikling/innovasjon

Flere trender og strukturendringer innenfor innovasjon og næringsutvikling peker i retning av behov for regional samordning på det næringspolitiske området. Næringsutvikling og innovasjon er mindre lovregulert enn andre sektorer, men er til gjengjeld avhengig av en aktiv samfunnsutviklerrolle med nettverks- og alliansebygging på tvers av geografiske og sektorielle grenser. Både kommunene og fylkeskommunene spiller viktige roller i dette.

Næringslivet kjenner ikke geografiske grenser, men bygger nettverk og klynger der det er relevante miljøer å spille på. For å ivareta en tilretteleggerrolle på næringslivets premisser, må det også være en samordning av virkemidler som er tilpasset næringslivets behov der de er. Vi ser også at næringslivet er avhengig av å tiltrekke seg kompetanse fra et større omland. Behovet for dette øker i takt med økende spesialisering og mer kompetanseintensiv næringsvirksomhet.

I EU pekes det på behov for å lage innovasjonsstrategier på et regionalt nivå som sikrer samspill mellom etablerte sterke miljøer, for å skape nye sterke miljøer. Metodikken Smart spesialisering er også adoptert i Norge av bl.a. Kommunal- og moderniseringsdepartementet. På Østlandet er det mye som taler for at det er relevant å se på implementering av slike strategier i et fylkesovergripende perspektiv.

Internasjonal profilering

Internasjonal konkurranse skjer i økende grad mellom storbyregioner, og i mindre grad mellom nasjoner. Denne erkjennelsen var viktig da Osloregionen ble etablert i 2004. Flere storbyregioner har arbeidet målrettet i lang tid med å posisjonere seg i denne konkurransen, og har lykket i betydelig grad. Eksempler er Stockholm og København.

På tross av at dette var en sentral begrunnelse for etableringen av Osloregionen, har det tatt lang tid å få på plass et intensjonalt profileringsarbeid for regionen vår. Dette skjedde først i 2016. En viktig årsak er trolig at Norsk økonomi har gått svært bra over lang tid. Internasjonal posisjonering er imidlertid et langsiktig arbeid, og vi vet at vår region står foran behov for transformasjon og utvikling som gjør det helt nødvendig for regionen å tiltrekke seg besøkende, talent, bedrifter og investeringer for å lykkes. Enkeltbedrifter, universiteter, organisasjoner og institusjoner kan gjøre en del på dette

området alene, men vil kunne oppnå mye mer dersom det skjer en regional samordning av dette arbeidet, slik det gjøres i mange av våre konkurrerende storbyregioner.

Internasjonalt samarbeid og påvirkningsarbeid

De internasjonale relasjonene handler ikke utelukkende om å posisjonere seg, men også om å etablere samarbeid og være med å påvirke internasjonale rammebetingelser som er avgjørende for regionen. I mange tilfeller har vår region felles interesser med regioner i andre land.

EU- programmene er viktig for det regionale nivået. Det er også på dette området stordriftsfordeler knyttet til å samarbeide regionalt. Østlandssamarbeidet har en viktig rolle i dag knyttet til interreg B- programmene. En rekke kommuner, fylkeskommuner og organisasjoner får kompetansestøtte fra Osloregionens Europakontor i sitt arbeid med EU-prosjekter og EU-systemet somhelhet.

I tillegg har regionen behov for lytteposter og oversikt over beslutningsprosesser i EU-systemet. Et eksempel er den transeuropeiske transportpolitikken. For å kunne påvirke og sørge for at relevant informasjon blir gjort tilgjengelig, trenger regionen et felles internasjonalt engasjement.

Andre regionale samarbeidsorganer på Østlandsnivå – overlapp og forskjeller

Det er tre politiske regionale samarbeidsorganisasjoner på Østlandet i dag. I tillegg til samarbeidsalliansen Osloregionen, er det Osloregionens Europakontor (ORE) og Østlandssamarbeidet (ØS). Vedlagt denne saken er et notat med beskrivelse av disse to organisasjonene.

I tillegg til disse er det en lang rekke politiske samarbeidsorganisasjoner med som dekker mindre geografiske områder enn dette. Her har det også vært en vekst de siste årene. Vi tenker bl.a. på ulike interkommunale selskaper, aksjeselskaper med regionalt sameierskap (f.eks. Ruter) og regionale beslutningsarenaer knyttet til samferdselsområdet, eks «Buskerudbyen», «Oslopakke 3» «Bypakke Nedre Glomma». Det er også under utredning å etablere et Hovedstadsråd. Deltagere, beslutningskompetanse og ansvarsområde for et Hovedstadsråd er ikke avklart.

Under følger en kort sammenligning av de tre regionale politiske organisasjonene på Østlandsnivå der det ses på overlapp og forskjeller mellom disse tre organisasjonene. Beskrivelsene er ikke uttømmende.

Overlapp

De tre organisasjonene Osloregionen, Osloregionens Europakontor har det til felles at de på ulike måter adresserer utfordringer innen regional samfunnsutvikling på Østlandet.

Det geografiske nedslagsfeltet er ikke identisk, men har stort sammenfall. Ser man på fylkesnivået, er Oslo pluss de 7 fylkeskommunene representert blant medlemmene i både ORE og ØS. Telemark og Vestfold er ikke med i Osloregionen. Tar vi også med kommunene, blir forskjellene mindre. De fleste kommunene i Vestfold er med i Osloregionen, samt tre av kommunene i Telemark. Det geografiske området er mao. totalt sett likt med unntak av størstedelen av Telemark.

De tre organisasjonene har alle politiske styrer (i ØS kalles styret «kontaktutvalget»). Særlig fylkeskommunene samt Oslo har representasjon i alle de tre styrene.

Det er likheter i organisasjonenes saksområder. Både Osloregionen og Østlandssamarbeidet arbeider mye med samferdsel, og har bl.a. fokus på Nasjonalt transportplan og grensekryssende jernbaneløsninger. Begge organisasjoner fokuserer også på utfordringer knyttet til gods og logistikk. Det er inngått en samarbeidsavtale mellom ØS og Osloregionen innenfor areal- og transportområdet.

Osloregionen har tradisjonelt hatt et sterkere fokus på arealspørsmål og flerkjerneutvikling. Også ØS har et økende fokus på flerkjernestrukturen på Østlandet, og vil i forbindelse med neste Østlandspakke (posisjonsdokument i forbindelse med Nasjonal transportplan) ha et fokus på bl.a. byområder. Både Osloregionen og ØS har fått et sterkere fokus på klima og miljø de siste årene. Begge organisasjonene har også fokus på regionale næringsutvikling.

Både ØS og Osloregionen har de siste årene fokusert mer på regional næringsutvikling, og alle tre organisasjonene har deltatt i arbeidet med å arbeide for bruk av metodikken smart spesialisering. Her har det vært et felles prosjekt mellom de tre organisasjonene.

Både ØS og ORE har et sterkt fokus på Europapolitikk og EU-programmer, selv om de har litt ulike roller.

Både ØS og Osloregionen har i flere års spilt en viktig interessepolitisk rolle på vegne av regionen. I Osloregionen er denne rolle styrket de siste årene.

De tre sekretariatene er omtrent like store og har medarbeidere med nogen lunde lik kompetanse, selv om de er en viss forskjell i fordyping på enkelte områder.

Forskjeller

De tre organisasjonene er forskjellige mht til type medlemmer som er med. Osloregionen og ORE har begge med både kommuner og fylkeskommuner. Antallet kommuner i ORE er imidlertid 12, mens det pr. dags dato er 78 som er med i Osloregionen. ORE skiller seg fra de to andre ved at organisasjonen også har to høyere utdanningsinstitusjoner blant sine medlemmer. ØS har kun fylkeskommuner samt Oslo kommune som medlemmer.

Arbeidsformen er også noe forskjellig. Østlandssamarbeidet er primært en felles arena for fylkeskommunene og baserer seg på samarbeid knyttet til fylkeskommunenes ansvarsområder. Osloregionen arbeider bredere med fokus på strategisk samarbeid med andre organisasjoner, næringsklynger o.l. for å styrke regionen. Osloregionen og ORE har også i enkelte tilfeller en mer operativ arbeidsform.

OREs rolle knytter seg mye til å være en serviceorganisasjon for medlemmene sine. Her har ORE en operativ rolle. Organisasjonen samarbeider i likhet med Osloregionen med flere organisasjoner i regionen innenfor sine arbeidsområder. Osloregionen har en relativt operativ rolle i forbindelse med miljøhovedstadsområdet 2019. Inntrykket er generelt at Østlandssamarbeid på sin side, har et mer rendyrket strategisk fokus, med unntak av aktiviteter knyttet til sin interessepolitiske rolle.

Osloregionen har en unik rolle innenfor internasjonal profilering på det regionale nivå som politisk organisasjon. Her er det imidlertid et visst sammenfall med oppgavene til ikke-politiske organisasjoner som VisitOSLOregion, som dekker mye av det samme geografiske området, og VisitOSLO og Oslo Business Region, som begge har et visst regionalt fokus, men hovedsakelig fokuserer på hovedstaden.

Modeller for samordning på det regionale politiske nivået

Det er mulig å se for seg flere ulike modeller for styrket samordning mellom Osloregionen, ORE og ØS. Vedlagt er et notat som beskriver noen slike modeller som ble vurdert i forbindelse med prosessen der man så på modeller for samordning i 2014. Det er viktig å understreke at dette er hypotetiske modeller. Det er mulig å se for seg andre vektinger av oppgaver, andre komiteer og utvalg, osv. De har bl.a. ikke tatt spesielt hensyn til organiseringen av det internasjonale profileringsarbeidet, som i dag er ivaretatt av beslutningsstrukturen Oslo Brand Partner Arena. Dette var ikke etablert i 2014.

Modellene er imidlertid relativt prinsipielle, og kan fortsatt være aktuelle som grunnlag for eventuelle videre utredninger. Her gir vi et kort overblikk over disse.

Modell 1: Samordning og arbeidsdeling

Denne modellen innebærer ikke organisatorisk integrasjon, men tydeligere arbeidsdeling med tilrettelegging for større spesialisering. Hvilke oppgaver som bør løses hvor, kan være et diskusjonsspørsmål. Det er mulig at spesialiseringen kan være enda tydeligere enn i dette eksempelet:

Østlandssamarbeidet rendyrkes som et samarbeidsorgan for de 7 fylkeskommunene + Oslo med vekt på fylkeskommunale oppgaver

Osloregionen rendyrkes som en allianse mellom kommunene og fylkeskommunene i regionen med vekt på areal- og transportpolitikk, klima og internasjonal profilering.

Samarbeid mellom OR og ØS i større interessepolitiske saker, som bl.a. innspill til NTP.

Styremøter i Osloregionen og møter i kontaktutvalget i Østlandssamarbeidet legges til samme dag/sted.

Osloregionens Europakontor rendyrkes som en serviceorganisasjon med vekt på studieturer, informasjonsspredning om relevante EU-programmer og politiske initiativ innen EU.

De tre sekretariatene består som i dag. Det etableres faste kvartalsvise møter mellom sekretariatene med sikte på informasjonsdeling.

Modell 2A: Delvis integrasjon – politisk integrasjon

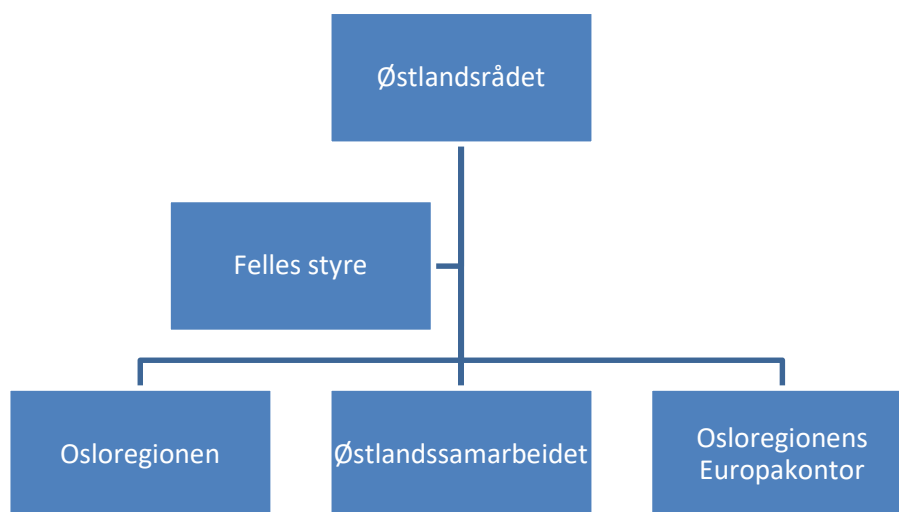
I denne tenkte modellen gjøres en integrasjon av de politiske organene, mens det opprettholdes separate administrative strukturer.

Østlandsrådet er samarbeidets øverste organ. Formålet med Østlandsrådet er å sette fokus på felles utfordringer og bidra til å bygge brede allianser over kommune – og fylkesgrenser på Østlandet. Rådet kan vedta uttalelser overfor nasjonale myndigheter. Rådet kan ikke fatte vedtak som binder opp Østlandssamarbeidet, Osloregionen eller Osloregionens Europakontor. De tre organisasjonene informerer Østlandsrådet om aktivitet og planlagte satsinger/initiativ.

Felles styre er høyeste organ mellom møtene i Østlandsrådsrådet..

Styret skal, i tillegg til å behandle ordinære styresaker knyttet til de tre samarbeidsorganisasjonene, være et politisk kontaktorgan. Organet skal arbeide med interessepolitikk på vegne av regionen.

Styret kan oppnevne politiske underutvalg knyttet til de tre samarbeidsorganisasjonene.

De tre organisasjonene har hver sine sekretariater som i dag og finansieres hver for seg.

Modell 2B: Delvis integrasjon – administrativ integrasjon

De politiske organene forblir som i dag.

Det etableres et felles sekretariat med én direktør som betjener alle de tre organisasjonene. I forbindelse med vedtak av budsjett inngås det hvert år avtaler mellom den enkelte organisasjonen og sekretariatet.

Direktøren har ansvar for å sørge for at sekretariatet er dimensjonert og har riktig kompetanse til å løse de oppgavene som organisasjonene ønsker utført.

Modell 2C: Delvis integrasjon – to organisasjoner

Det etableres to organisasjoner som til sammen overtar ansvaret for dagens tre organisasjoner:

Alt ansvar for internasjonalt arbeid, basert på det internasjonale arbeidet som utføres i Østlandssamarbeidet og Osloregionens Europakontor) samles i én organisasjon.

De øvrige oppgavene samles i en organisasjon med ansvar for interessepolitikk og samordning., basert på Osloregionen og Østlandssamarbeidet. Sistnevnte organisasjonsmodell baseres på modell 3.

Politiske og administrativ organisering for de to organisasjonene kan hvv. baseres på dagens organisering i OR (med tilpasninger), og modell 3.

Modell 2D: To organisasjoner basert på fusjon av dagens organisasjoner

For alle de tre etterfølgende alternativene kan det være aktuelt med noe justering av oppgaver i forhold til dagens oppgavefordeling mellom organisasjonene.

Østlandssamarbeidet og Osloregionen slås sammen basert på modell 3 (minus kontor i Brussel) - Osloregionens Europakontor består som i dag.

Eller

Østlandssamarbeidet og Osloregionens Europakontor slås sammen – Osloregionen består som i dag. (Organisasjonsmodell må eventuelt vurderes nærmere)

Eller

Osloregionen og Osloregionens Europakontor slås sammen – Østlandssamarbeidet består som i dag. En forutsetning i forhold til den nye sammenslåtte organisasjonen er trolig at den internasjonale virksomheten når det gjelder interessepolitikk styrkes i forhold til i dag. (Organisasjonsmodell må eventuelt vurderes nærmere)

Modell 3: Full integrasjon

Alle kommuner og fylkeskommuner innenfor det geografiske området som i dag inngår Østlandssamarbeidet får tilbud om medlemskap.

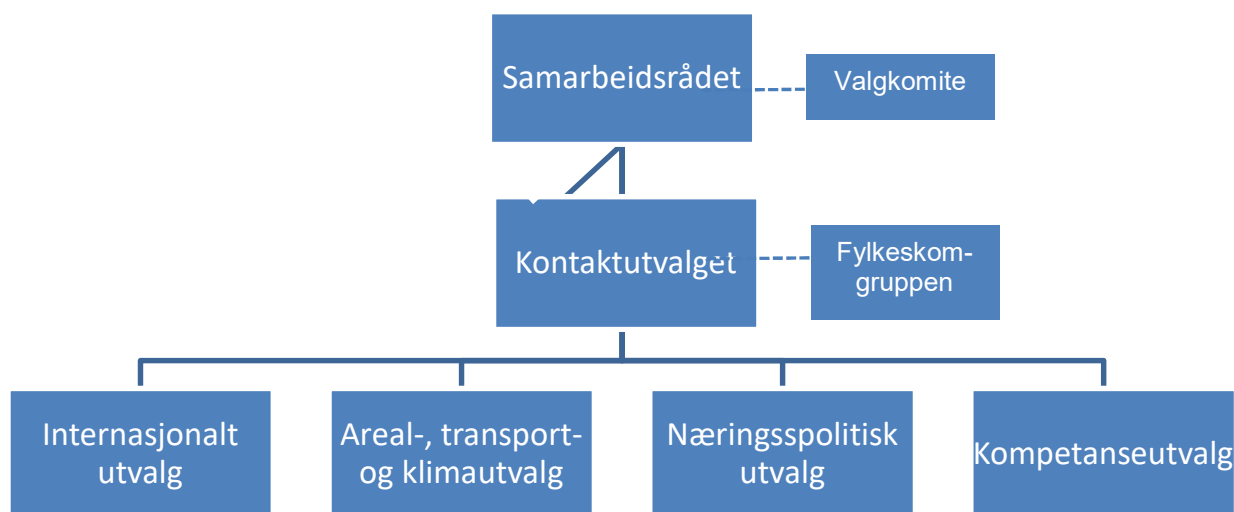
Samarbeidsrådet er samarbeidets øverste organ og møtes en gang i året.

Kontaktutvalget er høyeste organ mellom møtene i Samarbeidsrådet.

Kontaktutvalget behandler forslag fra de politiske underutvalgene og sekretariatet. Helt spesielle saker sendes til Samarbeidsrådet for endelig behandling, i øvrige saker har Kontaktutvalget beslutningsmyndighet. Kontaktutvalget følger opp arbeidet med prioriterte prosjekter som er vedtatt av samarbeidsrådet og ansetter direktør for sekretariatet. Kontaktutvalget fungerer også som kontaktorgan overfor nasjonale myndigheter i interessepolitiske saker, som koordinerende organ for innspill overfor EU-systemet og andre internasjonale samarbeidsarenaer og som en arena for gjensidige orienteringer om spørsmål som er av interesse for regionen.

Fylkeskommunegruppen. Det etableres en egen gruppe for fylkesordførere og opposisjonsledere fra fylkeskommunene og Oslo kommune.

Politiske utvalg. De politiske utvalgene kan behandle saker som legges frem av sekretariatet og kan også selv sette saker på dagsorden, eller be sekretariatet komme med saker.

Administrativ organisering

Sekretariatets oppgave er å utarbeide underlag for de politiske organene i samarbeidet, holde kontakt med medlemmene og sørge for intern og ekstern informasjon om det som skjer innenfor samarbeidet.

Sekretariatet organiseres med ett kontor i Oslo og ett kontor i Brussel.

Regionalt samarbeid i to dimensjoner – geografisk og temamessig

Som det fremgår av foregående avsnitt, er det potensial for samordning på et regionalt nivå. Samordning kan imidlertid i teorien skje både horisontalt (geografisk) og vertikalt (temamessig).

Innenfor flere av de temaene som er nevnt ovenfor, er det i teorien også muligheter for vertikal samordning, fordi det også finnes kommune- eller fylkesoverskridende regionalt samarbeid innenfor de samme tematiske områdene, men på lavere geografisk nivå.

Eksempler på dette er samarbeid innenfor samferdselsområdet, med Oslopakke 3, Buskerudbyen, bypakke Nedre Glomma, StorOslo Nord, – arealområdet, med oppfølging av regional plan for areal og transport i Oslo og Akershus – innen næringsområdet, med felles Regionalt innovasjonsprogram for Oslo og Akershus og oppfølging av felles plan for innovasjon og nyskaping for de samme to fylkeskommunene. I forbindelse med etableringen av Oslo Business Region i 2013, la bystyret i Oslo også til grunn at dette selskapet skulle arbeide med Osloregionens geografi. I tillegg til disse, er det foreslått å etablere et hovedstadsråd, med fokus på Oslo og «bybåndet» rundt hovedstaden. Nærmere om oppgaver, rolle og deltagere i dette organet er foreløpig ikke avklart.

Ikke alle disse er aktuelle å se på i en sammenheng der man ser på integrasjon og samordning. I noen sammenhenger er det snakk om delvis motstridende politiske interesser som bør ivaretas av ulike organer. Andre kan muligens være mer aktuelle, bl.a. ut i fra et perspektiv der det handler om å bygge robuste faglige miljøer som kan betjene ulike regionale samarbeidsarenaer.

Det er i teorien mulig å se for seg en kombinasjon av vertikal og horisontal samordning gjennom ulike modeller for integrasjon. Vi har ikke sett på slike modeller så langt.

Prosesser i Østlandssamarbeidet og Osloregionens Europakontor

I Østlandssamarbeidets kontaktutvalg den 8. juni 2018, sak 27/18, ble det bl.a. gjort følgende vedtak:

1. Kontaktutvalget viser til vedtak i KU-sak 14/2018 der man besluttet å etablere en politisk styringsgruppe som skal vurdere hvilken rolle og hvilke oppgaver Østlandssamarbeidet skal ha fra 1. januar 2020.

2. Følgende mandat legges til grunn for styringsgruppens arbeid:

a. Den politiske styringsgruppen skal vurdere hvilken rolle og hvilke oppgaver Østlandssamarbeidet skal ha fra 1. januar 2020.

b. Styringsgruppen skal i denne forbindelse vurdere:

i. formål og aktuelle fremtidige samarbeidsområder

ii. hvordan man kan øke nytten/effekten av Østlandssamarbeidet

iii. fremtidig organisering (organisasjonsform, styring og ledelse)

iv. dimensjonering, finansiering og finansieringsmodeller

v. forholdet til Osloregionen og Osloregionens Europakontor

vi. grenseoppgangen mot KS på interessepolitiske området

c. Styringsgruppens rapport skal ferdigstilles innen 1. februar 2019.

d. Forslagene fra styringsgruppen skal legges frem for drøfting på første møte i kontaktutvalget i 2019.

Arbeidet er bl.a. fulgt opp med en workshop i forbindelse med Kontaktutvalgets møte den 2. november. Konklusjonene fra arbeidet i workshopen er ennå ikke tilgjengelig pr 23.11.2018.

Osloregionens Europakontor har så langt sekretariatet har oversikt foreløpig ikke diskutert fremtidig organisering etter gjennomføring av reformen.

Oppsummering – foreløpige spørsmål til avklaring

Under er noen foreløpige spørsmål til videre avklaring rundt det regionale samarbeidet i Osloregionen:

- Hvilke politiske arenaer/møteplasser er det behov for på Østlands-/Osloregionnivå?
- Hvilke temaområder bør det samarbeides på i regionen?
- Hvilke politiske styringsbehov er det på de ulike temaområdene? (Noen oppgaver er mer «servicefunksjoner» eller er på et så operativt nivå at de kanskje ikke behøver tett politisk styring, mens andre områder er vesentlig mer politiske)
- Hvilke samordningsmuligheter finnes på administrativt nivå som samtidig støtter opp under de politiske arenaenes funksjoner på en god måte? (Muligheter for å bygge mer robuste og faglige sterke miljøer innenfor de regionale samarbeidsområdene)
- Er det muligheter for vertikal (temamessig) administrativ samordning mellom funksjoner på ulike geografiske nivåer?
- Dersom større politisk eller administrativ samordning/integrasjon *ikke* er mulig, hvordan kan man tenke seg bedre og tydeligere arbeidsdeling som reduserer overlappende roller og legger til rette for mer utvikling av spisskompetanse innenfor hvert enkelt av de aktuelle temaområdene?
- Kan eksisterende organisasjoner utvikles til å ta de rollene som spørsmålene over leder frem til, eller bør de erstattes av en eller flere nye?
- Hvordan ta vare på kompetanse i eksisterende organisasjoner?
- Hvordan sikres at alle kommuner og fylkeskommuner i regionen som vil være del av samarbeidet kan delta og få en tydelig stemme i aktuelle fora.

Prosess

Dersom spørsmålene over skal legges til grunn for en videre utredningsprosess, forutsetter det en politisk avklaring. Man kan ikke utrede seg frem til disse svarene, selv om en slik prosess selvsagt bør ha god faglig støtte. Det viktigste er å avklare politisk vilje.

Det anbefales derfor å opprette en politisk arbeidsgruppe for å avklare disse spørsmålene, og eventuelle andre i kjølvannet av disse. Gruppen bør bestå av både representanter fra kommuner og fylkeskommuner, ha balanse mellom de ulike delene av geografien i Osloregionen/Østlandet, og inkludere politikere som til sammen kjenner godt til de tre samarbeidsorganisasjonene. I tillegg bør hensyn til partipolitisk og kjønnsmessig balanse ivaretas.

Det anbefales at den administrative støtten for arbeidet primært ivaretas av administrative ansatte i politikernes egne organisasjoner, men sekretariatene i Østlandssamarbeidet, Osloregionens Europakontor og Osloregionen, kan bidra med fakta og innspill i det omfang som er ønskelig.

Prosessen bør munne ut i et prinsippdokument med en anbefaling om fremtidig organisering med et eller et fåtall alternativer. Dette bør forankres hos de kommunene/fylkeskommunene som berøres av forslagene.

Til møte i Samarbeidsrådet – Osloregionens «årsmøte» - bør det foreligge et prinsippdokument til behandling. Dette bør i forkant ha vært på høring til bl.a. medlemmene i Osloregionen.

Prinsippdokumentet bør følges av en plan for implementering av organisasjonsstrukturen som anbefales.

Fremdrift

Det er ulike utfordringer knyttet til fremdriften i en slik prosess. Den mest åpenbare er regionreformen, som innebærer at de nye fylkeskommunene så langt ikke er ferdig med å avklare alle aspekter av sin rolle og hvilke behov for fylkesoverskridende samarbeid dette avstedkommer. I tillegg er både politikerne og administrasjonene i fylkeskommunene sterkt presset på tid og kapasitet til å delta i en slik prosess. De nye fylkeskommunene er en realitet 1.1. 2020.

Fylkeskommunene har imidlertid satt i gang en prosess for å se på Østlandssamarbeidets fremtid, herunder forholdet til Osloregionen og Osloregionens Europakontor. Prosessen skal etter planen munne ut i en konklusjon i løpet første halvår 2019.

En annen utfordring, er at 2019 er valgår, med de utfordringene dette gir med hensyn til tid. Etter valget vil det ventelig bli stor utskifting i alle de regionale politiske styringsorganene.

Mye kan tale for at det vil være bra om en prinsipiell avklaring foreligger til behandling våren 2019, slik at dette kan behandles på møtet i Samarbeidsrådet i Osloregionen. Da vil dette også kunne samordnes med prosessen i Østlandssamarbeidet.

Ny modell bør da kunne implementeres i 2020.

Sekretariatets vurdering

Etter sekretariatets oppfatning er det klokt å legge til rette for en større integrasjon/samordning innenfor det regionale politiske samarbeidet i Osloregionen/Østlandet. Kraften i samarbeidet lider i dag under fragmenterte ressurser, små sekretariater med liten mulighet for spesialisering, og at bildet er uoversiktlig for både politikere og administrasjon i regionen – og ikke minst utenfor. Det gjør at man får en utydelig profil og mindre gjennomslag i bl.a. interessepolitiske spørsmål, enn man kunne fått.

Ingen organisasjon er et mål i seg selv. Derfor er det hensiktsmessig å starte en prosess med å se på hvilke oppgaver og roller som det er behov for å løse på et regionalt nivå.

Det er etter sekretariatets oppfatning hevet over tvil at det er behov for regionalt samarbeid på Østlandet også fremover. Det er relativt stor oppslutning om de enkelte organene som i dag finnes blant de som er aktive i de ulike organene.

Dersom det ikke er mulig å integrere organisasjonene organisatorisk, bør man vurdere å se på en sterkere spesialisering og tydeligere arbeidsdeling.

Behandling i administrativ koordineringsgruppe

Utkast til styresak ble behandlet i administrativ koordineringsgruppe den 20. november 2018. Det var ulike syn på saken. Enkelte av medlemmene reiste spørsmål ved realiteten i å få foretatt en gjennomgang som beskrevet før etter at de nye fylkeskommunene er etablert. Andre ga i hovedsak

uttrykk for støtte til saken slik den forelå. Det ble bedt om at prosessen i Østlandssamarbeidet ble bedre beskrevet i saken. Dette er forsøkt ivaretatt i det foreliggende framlegget.